

Adresser vilde blive henlagte i Læsesalen til de Herrer Medlemmers Efterretning. — Fra Forfatteren af et Skrift betitlet „Et Indlæg i Overformyndersagen“ har jeg modtaget Exemplarer af det nævnte Skrift, som efter hans Ønske vilde blive ombeelte til de Herrer Medlemmer.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1865 til 31te Marts 1866, og navnlig til Behandling af dets §§ 11, 12, 13, 14, 15, 7 og 6, samt Indtægtsfiden §§ 1 til 5. Det Udsnit, der fattes under Forhandling, omfattede Lovforslagets §§ 11, 12, 13, 14 og 7, samt §§ 1—5, vedrørende Indtægtsfiden (see Tillæg A. Spalte 103—8, 11—12 og 1—10), med de dertil hørende Ændringsforslag (see Tillæg B. Nr. 1—5, Sp. 199—202; jfr. sammesteds Sp. 191—200 og 209—10).

Formanden: Jeg skal bemærke, at der i Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 11 er indløben nogen Inkorrektthed, idet der i anden Linie staaer „Eierne“ istedetfor „Eierne“, og i samme Linie „inddæmmede Sandjorder“ istedetfor „inddæmmede Strandjorder“. Det vil imidlertid sees af selve Betænkningen, at det kun er Trykfeil, som ere fremkomne ved den endelige Redaktion af selve Ændringsforslagene. — Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fonnesbech): Det første af de til § 11 stillede Ændringsforslag angaaer kun en reen Redaktion, som jeg ikke troer, at der er Noget at erindre imod. — Det næste Forslag angaaer de inddæmmede Strandjorder, og om denne Sags Fremme indeholder Betænkningen Alt, hvad Finantsudvalget i den Henseende har faaet Kundskab om. Da Spørgsmaalet i og for sig ikke dreier sig om betydelige Summer, skal jeg ikke trætte Thinget med at gjentage, hvad der staaer at læse i Betænkningen, men jeg skal kun tillabe mig at udhæve de Punkter, hvorpaa det her væsentlig kommer

an. Disse Strandjorder ere i sin Tid bleve inddæmmede ifølge Kongelig Resolution af 1823, som tilstod Eierne af dem, at de maatte blive betragtede som Hovedgaardsjord og desuden nyde Skattefrihed i de første 20 Aar. Denne Termin udløb i 1843, og i Overeensstemmelse med Resolutionens Indhold bleve de nævnte Jorder satte i Hartkorn til omtrent 16 Tønder, men denne Skattehjælps Begyndelse skete netop paa samme Tid, som den nye Matricul blev jindsført. De Herrer vilde erindre af Hovedtrækkene i denne, at Størstedelen af de ældre Skatter blev converteret til den saakaldte Gammelstat, hvorimod der kun blev paalignet disse Jorder Landskat efter den nye Matricul. Efter nogle Stridigheder med vedkommende Eier, der hverken ansaae sig forpligtede til at svare den fulde Landskat eller nogen Gammelstat, efter som Grundlaget for denne, de tidligere Skatter, manglede, blev det afgjort ved Dom, at de maatte betale baade Gammelstat og Landskat, alt under Forudsætning af, at Jorderne maatte betragtes som Hovedgaardstaxt. Der blev saaledes fra 1843 af udredet fuld Skat, som af andre Eier af Hovedgaardstaxt. — Da Loven af 20de Juni 1850 om Hartkornets Egalisering udkom, var der i den Beregning, som derpaa var baseret, kun taget Hensyn til den Forhøielse, disse Eier vilde faae ved at maatte betale Landskat af deres Hartkorn som upriviligeret istedetfor som privilegeret, hvorimod Hensynet til Godtgjørelse for Gammelstat aldeles var ladet ude af Betragtning, da denne Sag endnu ikke var afgjort ved Domstolene. Eierne fandt sig imidlertid ikke tilfredse med ikke at have faaet anden Godtgjørelse end den, der kunde tilkomme dem for Landskatten, ligesom de ogsaa følte sig berettigede til at gjøre Indsigelse imod, at Godtgjørelsen kun var beregnet med det 15-dobbelte Beløb af den forøgede Skattebyrde istedetfor med det 20-dobbelte, hvortil de efter Lovgivningen meente at have Ret. Denne Sag har atter været under Forhandling gennem en Række af Aar og er nu afgjort derhen, at Finantsministeren og Indenrigsministeren have erklæret, at Eierne vare berettigede til at faae Godtgjørelse ogsaa for Forhøielsen i deres Gammelstat, og at de havde Berettigelse til,